

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ УКРАЇНИ АПЕЛЯЦІЙНА ПАЛАТА

Україна, 03680, МСП, м. Київ-35, вул. Урицького, 45
Тел.: (044) 494 06 06 Факс: (044) 494 06 67

Р І Ш Е Н Н Я

28 травня 2015 року

Колегія Апеляційної палати Державної служби інтелектуальної власності України, затверджена розпорядженням заступника голови Апеляційної палати Василенко І.Е. від 24.02.2015 № 11 у складі головуючого Курносого С.В. та членів колегії Маруди Н.В., Данилової О.В., розглянула заперечення Бичука А.В. та Бичука Б.В. проти рішення Державної служби інтелектуальної власності України (далі – Державна служба) від 18.12.2014 про відмову у видачі патенту на винахід “Рідинопідйомний пристрій” за заявкою № а 2013 01903.

Апелянти – Бичук А.В., Бичук Б.В.

Представник Державного підприємства “Український інститут інтелектуальної власності” (далі – заклад експертизи) – Рябухін Є.М.

При розгляді заперечення взято до уваги такі матеріали справи:
заперечення вх. № 2181 від 20.02.2015 проти рішення Державної служби від 18.12.2014 про відмову у видачі патенту на винахід “Рідинопідйомний пристрій” за заявкою № а 2013 01903;
копії матеріалів заявки № а 2013 01903.

Аргументація сторін.

За результатами кваліфікаційної експертизи, проведеної закладом експертизи з урахуванням змін і додаткових матеріалів, поданих у зв’язку з одержанням заявником попереднього висновку кваліфікаційної експертизи від 19.09.2014 (вих. №22270/ЗА/14) встановлено, що заявлений винахід не відповідає умовам патентоздатності, визначеним для нього частиною 1 статті 7 Закону України “Про охорону прав на винаходи і корисні моделі” (далі - Закон): за пунктом 1 формули не є промислово придатним; за пунктом 1 формули не має винахідницького рівня.

Також за результатами кваліфікаційної експертизи встановлено, що за пунктом 1 формули винаходу він не відповідає вимогам частини 8 статті 12 Закону.

1. У висновку зазначено, що заявка розглянута із врахуванням первинно поданих документів заявки: формули винаходу на 1 арк., опису винаходу на 5 арк. та креслень на 1 арк.

2. Перевірка формули винаходу із врахуванням опису винаходу на відповідність вимогам, визначеним частинами 4, 7, 8 статті 12 Закону, відповідно до пункту 6.4 Правил розгляду заявки на винахід та заявки на корисну модель, затверджених Наказом Міністерства освіти і науки України 15.03.2002 № 197 (далі – Правила розгляду).

Відповідно до вказаних частин статті 12 Закону заявка на винахід повинна стосуватися одного або групи винаходів, пов'язаних єдиним винахідницьким задумом (вимога єдиності винаходу).

Опис винаходу (корисної моделі) повинен викладатися у визначеному порядку і розкривати суть винаходу (корисної моделі) настільки ясно і повно, щоб його зміг здійснити фахівець у зазначеній галузі.

Формула винаходу (корисної моделі) повинна виражати його суть, базуватися на описі і викладатися у визначеному порядку ясно і стисло.

Зазначені вимоги в частині, що зазначена нижче, не дотримані.

В обмежувальній частині незалежного пункту 1 формули наявна ознака: “рідинопідйомний пристрій включає всмоктувальну трубу, вставлену в подавальну трубу”, яка виражена неясно, оскільки, за таким трактуванням зазначеної ознаки, визначити форму виконання зв'язку між всмоктувальною та подавальною трубою (співвісно, тощо) – неможливо (пункт 10.1 Правил складання і подання заявки на винахід та заявки на корисну модель, затверджених наказом Міністерства освіти і науки України від 22.01.2001 за № 22 (далі – Правила складання)).

3. Перевірка промислової придатності винаходу згідно з частиною 8 статті 7 Закону та відповідно до пункту 6.5.1 Правил розгляду.

Згідно із пунктом 6.5.1.1 Правил розгляду: “Для встановлення промислової придатності винаходу перевіряють:

(а) наявність у матеріалах заявки посилання на призначення заявленого об'єкта винаходу (корисної моделі) (для нових хімічних сполук - його можливе застосування);

(б) наявність у первинних матеріалах заявки описаних засобів і методів, за допомогою яких можливе здійснення винаходу (корисної моделі) в тому вигляді, як він (вона) охарактеризований в будь-якому пункті формули. Якщо такі відомості в матеріалах заявки відсутні, допускається, щоб засоби і методи, на які є посилання в заявці, були описані в джерелах інформації, що стали загальнодоступними до дати пріоритету винаходу (корисної моделі).

(с) Крім цього, у разі здійснення винаходу (корисної моделі) за будь-яким пунктом формули, перевіряють, що реалізація вказаного заявником призначення дійсно можлива.”

За результатами перевірки умов (а, б, с), зазначених у пункті 6.5.1.1 Правил розгляду, встановлено, що реалізація вказаного заявником призначення – неможлива.

З назви винаходу “Рідінопідйомний пристрій” чітко зрозуміле призначення винаходу (підняття рідини). При цьому, як зазначає сам заявник в описі винаходу, під рідиною необхідно розуміти не тільки воду, а навіть нафту і, слід вважати, будь яку рідину (тоді як густина, наприклад, нафти - суттєво відрізняється від густини води). Крім того, для досягнення зазначеного заявником призначення, рідину необхідно підняти на висоту, що відповідає висоті подавальної труби та розріджувача (3), звідки зазначена рідина може витікати споживачу.

Отже, як було зазначено в попередніх висновках кваліфікаційної експертизи від 12.03.2014 та від 19.09.2014, заявлений пристрій, по суті, має працювати за принципом всмоктуючого ерліфту (не плутати з нагнітальним). При цьому, в розділі опису “відомості, які підтверджують можливість здійснення винаходу” заявником наведені певні розрахунки, за якими, на думку заявника, в заявленому винаході досягається:

- швидкість руху повітря між стінками всмоктувальної (1) і подавальної (2) труби, що дорівнює 36 м/с (при розрахунковій швидкості вітру, що дорівнює 3,6 м/с);
- КПД рідінопідйомного пристрою, що дорівнює 0,24;
- швидкість руху повітря в подавальній трубі (2) над верхнім отвором всмоктувальної труби (1), що дорівнює 25,8 м/с;
- підняття суцільного стовпа води на висоту всмоктувальної труби (1), що дорівнює 0,9 м (див. стор.3 опису, параметр h_1);
- після чого підняття крапель води на висоту подавальної труби, що дорівнює 20 м;
- підняття 0,946 кг води за секунду або 81760 кг за добу (більше 80 тон води за добу!).

Однак, зазначені вище розрахунки (і все що з них витікає), по суті, мають декларативний характер, і не можуть вважатися такими, що в дійсності підтверджують можливість здійснення винаходу (про що вже було сказано в попередніх висновках), оскільки в зазначених розрахунках прийнято (тобто жодним чином не розраховано):

- 1) швидкість руху повітря між стінками всмоктувальної (1) та подавальної (2) труб дорівнює (36 м/с);
- 2) КПД рідінопідйомного пристрою (0,24).

Отже, якщо навіть уявити, що розріджувач створює зазначену заявником швидкість руху повітря між всмоктувальною та подавальною трубами, що дорівнює 36 м/с, звідки виходить, що швидкість повітря над всмоктувальною трубою складає 25,8 м/с (якої було б в дійсності достатньо для підняття крапель води (не нафти) на певну висоту в подавальній трубі, і, можливо, навіть для працездатності винаходу), то за законом Бернуллі (рівняння гідродинаміки, яке визначає зв'язок між швидкістю течії v , тиском p та висотою h певної точки в ідеальній рідині) або за рівнянням Бернуллі, як його ще називають, що має вигляд:

$\frac{\rho v^2}{2} + \rho gh + p = \text{const}$ (де p — статичний тиск; $\frac{\rho v^2}{2}$ — динамічний тиск; ρgh — ваговий тиск) необхідно створити таке значення динамічного тиску (частина тиску всередині рухомої рідини або газу, зумовлена їх рухом, яка, при цьому, характеризує їх кінетичну енергію), якого було б достатньо для підняття суцільного стовпа рідини у всмоктувальній трубі (1), оскільки саме суцільний стовп рідини має підніматися у всмоктувальній трубі, після чого на його виході вже краплі зазначеної рідини будуть підхоплюватися повітрям, що, слід вважати, має швидкість 25,8 м/с (судячи з розрахунків заявника).

Отже, враховуючи зазначений вище Закон Бернуллі (рівняння Бернуллі) виходить, що динамічний тиск $\frac{\rho v^2}{2}$ (Па) над отвором всмоктувальної труби складатиме: $(1,23 \cdot 25,8^2)/2 = (1,23 \cdot 665,64)/2 = 818,7372/2 = 409,3686$ Па або 0,004 атм, де 1,23 – розрахункова густина повітря при нормальному атмосферному тиску та температурі 14 градусів за Цельсієм (кг/м³); 25,8 – швидкість повітря над всмоктувальною трубою (м/с). При цьому, як зазначено заявником в описі винаходу, довжина всмоктувальної труби h_1 дорівнює 0,9 м. Однак, за таким значенням динамічного тиску (при швидкості вітру 25,8 м/с) над всмоктувальною трубою (1) підняття суцільного стовпа води в зазначеній всмоктувальній трубі (1) можливе лише на висоту, що приблизно дорівнює 4 см, що вже і казати про нафту. А відтак стає очевидним і те, що вода (чи інша рідина) не вилитиметься із всмоктувальної труби (1), тобто ніякі краплі за таких параметрів рідинопідйомного пристрою не підхоплюватимуться рухомим повітрям, оскільки рідина не підніматиметься на необхідну висоту всмоктувальної труби (1).

При цьому, з огляду на аргументи заявника, що наведені в листі-відповіді від 10.11.2014 на попередній висновок кваліфікаційної експертизи від 19.09.2014 щодо неможливості використання рівняння/Закону Бернуллі (“рівняння Бернуллі можна застосовувати тільки при ламінарному русі. Тому при наявності “вихрових” і других опорів динамічний тиск над всмоктувальною трубою буде значно більший ніж 409 Па”) експертиза звертає увагу на таке: у всмоктувальній трубі, виходячи виключно з опису винаходу, має підійматися суцільний стовп води (див. стор. 3 опису, 9-10 рядки), тобто рух рідини в згаданій всмоктувальній трубі (1) є ламінарним. А відтак, наведені вище аргументи заявника, експертиза вважає необґрунтованими. При цьому, експертиза і надалі вважає, що згадані в пункті 3.4 цього висновку доводи/розрахунки є достовірними, тобто висновок експертизи щодо згаданого питання залишається незмінним.

Навіть якщо уявити, що зазначена висота всмоктувальної труби буде наприклад 3 см (куди начебто могла б піднятися вода (не нафта) за вказаних заявником умов), слід прийняти до уваги і те, що створення зазначених заявником в описі винаходу швидкостей повітря в заявленому пристрої жодним чином не доведене заявником, а лише прийняте.

Отже, враховуючи наведене, можна стверджувати про те, що можливість здійснення винаходу не доведена заявником в розділі опису “відомості які підтверджують можливість здійснення винаходу”. Крім того можна стверджувати і про те, що заявлений в незалежному пункті 1 формули рідинопідйомний пристрій не може підіймати рідину, тобто реалізація вказаного заявником призначення, принаймні в тому вигляді, як про це зазначає заявник в описі винаходу, неможлива (оскільки викид хоча б краплі рідини з “горловини” розріджувача неможливий). А відтак можна стверджувати про те, що винахід за незалежним пунктом 1 формули не відповідає умові патентоздатності “промислова придатність”.

4. Перевірка винахідницького рівня винаходу згідно з частиною 7 статті 7 Закону та відповідно до пункту 6.5.3 Правил розгляду.

Відповідно до пункту 6.5.3.1 Правил розгляду винахід має винахідницький рівень, якщо для фахівця він не є очевидним, тобто не впливає явно з рівня техніки. При визначенні винахідницького рівня заявлений винахід порівнюється не тільки з окремими документами або їх частинами, а й з комбінацією документів або їх частин (так званим збірним прототипом), коли можливість об'єднання документів або їх частин очевидна для фахівця.

В незалежному пункті 1 формули заявлено рідинопідйомний пристрій, який характеризується наступною сукупністю ознак:

- 1) Рідинопідйомний пристрій включає всмоктувальну трубу, встановлену в подавальну трубу;
- 2) Подавальна труба шарнірно сполучена з розріджувачем;
- 3) В розріджувачі розміщене ведене вітрове колесо, сполучене з ведучим вітровим колесом.

Як вже було зазначено в попередніх висновках кваліфікаційної експертизи, з рівня техніки відомий документ DE 123476 C від 21.04.1900 [1], з якого відома ознака 1 заявленого винаходу. При цьому, з документу [1] також відомо і те, що подавальна труба має бути сполучена з розріджувачем, що створює швидкість повітряного потоку, достатню для підняття рідини. Тобто принцип роботи заявленого винаходу відомий з рівня техніки.

Щодо застосування розріджувача, що працює від енергії вітру, слід сказати, що з рівня техніки відомий документ UA 67240 U від 10.02.2012 [2], з якого відомий рідинопідйомний пристрій, що містить вітровловлювач, в якому встановлене вітрове колесо (вітровловлювач + вітрове колесо = розріджувач, оскільки з колонки 2 опису зазначеного документа відомо, що “повітря яке проходить між лопатями 6, нагнітається під тиском тильними сторонами цих лопатей” (тобто тиск створюється саме за рахунок обертання лопатей вітрового колеса)), що шарнірно з'єднаний (розріджувач) з подавальною трубою (див. формулу док. [2]).

А з сторінки 16 журналу “Моделист конструктор” №4 квітень 2012 [3] відомий “Вечный ветровентилятор”, по суті, розріджувач, який також містить

ведене вітрове колесо (1), що сполучене з ведучим вітровим колесом (4), за рахунок обертання якого (ведучого вітрового колеса (4)) створюється розрідження в подавальній трубі (6).

Враховуючи те, що: принцип роботи заявленого винаходу відомий з док. [1]; виконання всмоктувальної труби в подавальній відоме з док. [1]; шарнірне з'єднання подавальної труби з розріджувачем відоме з док. [2]; а розміщення в розріджувачі веденого вітрового колеса, що сполучене з ведучим - відоме з док. [3], для фахівця даної галузі техніки є очевидним об'єднання відповідних частин документів [1], [2] та [3], тобто побудова на основі цих частин, так званого, збірного прототипу, з якого відомі всі ознаки незалежного пункту 1 формули. При цьому, із згаданого збірного прототипу відомий вплив сукупності ознак заявленого винаходу на технічні результати, зазначені заявником щодо них. А відтак можна стверджувати про те, що винахід за незалежним пунктом 1 формули не відповідає умові патентоздатності "винахідницький рівень".

На підставі наведеного висновку закладу експертизи Державною службою прийнято рішення від 18.12.2014 про відмову у видачі патенту на винахід "Рідинопідйомний пристрій" за заявкою № а 2013 01903.

Апелянти – Бичук А.В. та Бичук Б.В. заперечують проти рішення Державної служби про відмову у видачі патенту на винахід "Рідинопідйомний пристрій" за заявкою № а 2013 01903, оскільки вважають його неправомірним.

На підтвердження апелянти наводять наступні доводи.

Стосовно пункту 2 рішення. В міжнародній практиці діють однакові вимоги до оформлення матеріалів патентування. Так, наприклад, в документах: DE 123476C від 21.04.1900 [2]; RU 2282019C2 від 15.11.2009; SU 1209813A від 01.02.1986; DE 4129762 A1 від 18.03.1993 теж не розкрито форму зв'язку між всмоктувальною і подавальною трубою. А пристрої, які створюють розрідження взагалі не розкриті. Аналогічних відомостей немає навіть в підручнику [1] Отже, експертиза перевищує свої повноваження, ставлячи вимоги, наведені в цьому пункті, не дивлячись на те що форма зв'язку між всмоктувальною і подавальною трубою розкрита на малюнку заявленого пристрою.

Стосовно пункту 3 рішення. Коефіцієнт корисної дії 0,24 прийнятий на основі інформації, поданої в таблиці на стор. 141, док [1]. Розрахувати його не можна, він береться із дослідів на практиці. Враховуючи інформацію, наведену в [1], стор. 140, рядки 6...9, в описі заявленого пристрою зроблені реальні а не декларативні розрахунки. Швидкість 36 м/с прийнята для забезпечення підйому рідини у заявленому пристрої, і забезпечення працездатності винаходу, а потім для забезпечення такої швидкості у міжтрубному просторі, при швидкості вітру 3,6 м/с, розраховувались необхідні параметри пристрою. Експертиза не виявила ніяких помилок у розрахунках і не вказала причину декларативності. Тому висновок експертизи "розрахунки являються декларативними" не обґрунтований.

Експертиза навела єдиний розрахунок, для заперечення можливості підйому суцільного стовпа води на висоту 0,9 м у всмоктувальній трубі, який являється фальсифікованим, тому що: 1) рівняння Бернуллі справедливе тільки для ламінарного руху повітря. Тому при наявності “вихрових” і других опорів динамічний тиск над всмоктувальною трубою буде значно більший від 410 Па. Експертиза намагається довести свої хибні висновки на основі виведеного нею нового закону: рівняння Бернуллі застосовує до турбулентного потоку повітря над всмоктувальною трубою, тому що рух рідини у всмоктувальній трубі є ламінарним.

Для втягування повітря із атмосфери в подавальну трубу, швидкість повітря зростає від 0 до 36 м/с. Тому на короткому проміжку необхідно створити велике прискорення за рахунок великого розрідження над всмоктувальною трубою.

Молекулі повітря, які рухаються в просторі між всмоктувальною і подавальною трубою, вилітаючи за межі верхнього отвору всмоктувальної труби, на деякому проміжку рухаються по інерції прямолінійно паралельно осі подавальної труби. Отже, над верхнім отвором всмоктувальної труби створюється безповітряний простір, здатний підняти суцільний стовп води на висоту до 6 м.

Отже, висновки експертизи: “..вода не вилитиметься із всмоктувальної труби..” являється неправильним.

Крім того, прийняті швидкості повітря були необхідні для розрахунків параметрів заявленого пристрою. Можна було б прийняти параметри, а потім розрахувати швидкості повітря. Результати будуть ті ж самі.

Стосовно пункту 4 рішення. Експертиза, намагаючись протиставити заявленому пристрою збірний прототип, в який включає ознаку із UA 67240 U від 10.02.2012 [2] (вітровловлювач + вітрове колесо = розріджувач) не дивлячись на те, що у документі [2] вітрове колесо створює у вітровловлювачі тиск більший від атмосферного, а в заявленому пристрої вітрове колесо створює у розріджувачі тиск менший атмосферного.

До збірного прототипу експертиза також включила ознаку “Розріджувач” із сторінки 16 журналу “Моделіст конструктор” № 4 Квітень 2012 [3], ігноруючи навіть рішенням колегії Апеляційної палати від 12.06.2014 № 1-15/4372 стор. 5, де записано: “колегія Апеляційної палати також відзначає, що пристрій, розкритий в журналі “Моделіст конструктор” застосовується для провітрювання приміщень. З точки зору колегії Апеляційної палати, застосування даного пристрою для дій з рідиною не є очевидним для фахівця. Таким чином всі висновки експертизи зроблені на хибних трактуваннях і фактах.

Отже, заявлений “Рідинопідйомний пристрій” за незалежним пунктом 1 формули повністю відповідає умові патентоздатності “винахідницький рівень”.

Враховуючи наведені доводи, апелянти просять відмінити рішення Державної служби від 18.12.2014 про відмову у видачі патенту на винахід

“Рідинопідйомний пристрій” за заявкою № а 2013 01903 і прийняти рішення про видачу патенту на винахід.

Колегія Апеляційної палати вивчила і проаналізувала аргументацію сторін, що міститься в матеріалах справи та яку було наведено під час розгляду заперечення на апеляційному засіданні.

Керуючись пунктом 17.3.13 Регламенту Апеляційної палати, при розгляді заперечення колегія Апеляційної палати перевірила обґрунтованість рішення Державної служби щодо заявки, за якою подано заперечення, в межах доводів заперечення, керуючись Законом, Правилами складання та Правилами розгляду.

Відповідно до частини першої статті 7 Закону винахід відповідає умовам патентоздатності, якщо він є новим, має винахідницький рівень і є промислово придатним.

Згідно з частиною восьмою статті 7 Закону винахід визнається промислово придатним, якщо його може бути використано у промисловості або в іншій сфері діяльності.

Відповідно до пункту 6.5.1.1. Правил розгляду для встановлення промислової придатності винаходу перевіряють:

наявність у матеріалах заявки посилання на призначення заявленого об'єкта винаходу (для нових хімічних сполук - його можливе застосування);

наявність у первинних матеріалах заявки описаних засобів і методів, за допомогою яких можливе здійснення винаходу в тому вигляді, як він охарактеризований в будь-якому пункті формули.

Якщо такі відомості в матеріалах заявки відсутні, допускається, щоб засоби і методи, на які є посилання в заявці, були описані в джерелах інформації, що стали загальнодоступними до дати пріоритету винаходу.

Крім цього, у разі здійснення винаходу за будь-яким пунктом формули, перевіряють, що реалізація вказаного заявником призначення дійсно можлива.

Відповідно до опису призначенням винаходу “Рідинопідйомний пристрій” є піднімання рідини, а саме підняття води та інших рідин (наприклад нафти) на потрібну висоту.

При описуванні роботи заявленого пристрою та на підтвердження його працездатності та ефективності заявник наводить розрахунки щодо потужності вітрового потоку, що набігає на вітрове колесо, швидкості руху повітря у міжтрубному просторі, швидкості руху повітря у подавальній трубі над верхнім отвором всмоктувальної труби, потужності повітря, яке рухається у подавальній трубі, та маси води, що піднімається на висоту 20 м за певний період часу.

Наведені заявником розрахунки базуються на виборі самим заявником певних параметрів, зокрема швидкості вітру, яка дорівнює 3,6 м/с, та швидкості руху повітря між стінками всмоктувальної труби і подавальної труби, яка дорівнює

36 м/с, коефіцієнта корисної дії рідинопідйомного пристрою, який дорівнює 0,24. Застосування для розрахунків бажаних умовно прийнятих параметрів заявник підтверджує також у своїй відповіді від 10.11.2014 на попередній висновок експертизи, де зазначає, що “швидкість 36 м/с була прийнята для забезпечення можливості підйому рідини у заявленому пристрої, а потім для забезпечення швидкості 36 м/с розраховувались параметри пристрою при швидкості вітру 3,6 м/с”.

Можливість створення розрідження такої величини, яка достатня для підйому води, а тим більше підйому нафти, із водоймищ або свердловин на потрібну висоту для подальшого використання пристроєм вказаної в описі винаходу конструкції не прослідковується з відомостей опису. Опис не дає відомостей про те, за рахунок чого створюється розрідження величиною $\Delta P=18300$ Па, яке необхідне, відповідно до опису, для підняття суцільного стовпа води у всмоктувальній трубі на висоту 1,8 м. В своїй відповіді від 19.06.2014 на попередній висновок експертизи заявник зазначає з цього приводу наступне: “досягти потужності, необхідної для підняття заданої маси води на потрібну висоту можна при нескінченій кількості варіантів параметрів веденого вітрового колеса, тому ці параметри не наведені в описі винаходу”.

Враховуючи наведене, колегія Апеляційної палати вважає, що розрахунки заявника базуються на застосуванні умовно прийнятих величин та не можуть розглядатися як такі, що підтверджують можливість здійснення винаходу в тому вигляді, як його охарактеризовано у формулі винаходу, зокрема, що підтверджують можливість підняття будь-якої рідини на потрібну (невизначену) висоту.

З урахуванням викладеного вище, колегія Апеляційної палати дійшла висновку, що матеріали заявки не містять відомостей, що підтверджують можливість реалізації призначення заявленого винаходу, а саме - підняття будь-якої рідини на потрібну висоту, відтак заявлений винахід не відповідає умові патентоздатності промислового придатності.

Згідно з частиною сьомою статті 7 Закону винахід має винахідницький рівень, якщо для фахівця він не є очевидним, тобто не впливає явно із рівня техніки. При оцінці винахідницького рівня зміст заявок, зазначених у частині п'ятій цієї статті, до уваги не береться.

Відповідно до пункту 6.5.3.1. Правил розгляду винахід має винахідницький рівень, якщо для фахівця він не є очевидним, тобто не впливає явно з рівня техніки.

Відповідно до пункту 6.5.3.2. Правил розгляду при перевірці винахідницького рівня встановлюють відомість з рівня техніки впливу сукупності ознак заявленого винаходу на досягнення зазначеного заявником технічного

результату. Якщо така відомість не встановлена, то винахід визнається як такий, що відповідає умові винахідницького рівня.

У формулі винаходу заявлений пристрій характеризується тим, що рідінопідйомний пристрій включає всмоктувальну трубу, встановлену в подавальну трубу, яка шарнірно сполучена з розріджувачем, де розміщене ведене вітрове колесо, сполучене з ведучим вітровим колесом.

У матеріалах заявки задекларовано, що шляхом заміни вітровловлювача, шарнірно з'єднаним з подавальною трубою розріджувачем, де розміщене ведене вітрове колесо, сполучене з ведучим вітровим колесом досягаються наступні технічні результати: збільшується коефіцієнт корисної дії, забезпечується робота рідінопідйомного пристрою при всіх напрямках вітру та зменшується довжина подавальної труби і діаметр свердловини для її розміщення.

Аналіз рівня техніки показав, що з нього відомі окремі пристрої та їх частини, які розкривають кожен з наведених у формулі для характеристики винаходу ознак. Зокрема, рідінопідйомний пристрій, що містить всмоктувальну трубу, встановлену в подавальну трубу, відомий з документа DE 123476. Шарнірне з'єднання подавальної труби з розріджувачем із засобом вловлювання вітру з лопатями, що забезпечує орієнтацію пристрою в напрямку вітру з метою максимального використання енергії вітру у рідінопідйомному пристрої відомо з документа UA 67240. Також з рівня техніки (журнал "Моделіст-конструктор" №4, 2012, стор.16) відома конструкція пристрою, що містить ведене вітрове колесо, яке сполучене з ведучим вітровим колесом. Причому ведене вітрове колесо встановлене в трубі, в якій можливе створення розрідження за допомогою вказаних вітрових коліс. Таким чином, всі ознаки, викладені у формулі заявленого винаходу, що характеризують конструктивне виконання заявленого пристрою, є відомими із рівня техніки.

Колегія Апеляційної палати не погоджується з висновком експертизи стосовно того, що з протиставлених документів рівня техніки в разі їх об'єднання в збірний прототип, відомий вплив сукупності ознак формули заявленого винаходу на технічні результати, зазначені заявником. Експертизою не наведено будь-якого аналізу щодо відомості впливу сукупності ознак формули винаходу на досягнення зазначених заявником технічних результатів.

Колегія Апеляційної палати проаналізувала сукупність ознак формули щодо досягнення зазначених заявником технічних результатів та вважає, що за матеріалами заявки неможливо встановити із сукупності ознак незалежного пункту формули жодного технічного результату, можливість досягнення якого-б достовірно підтверджувалась описом винаходу і який-би був неочікуваним для фахівця.

Відповідно до пункту 6.5.3.7. Правил розгляду підтвердження відомості впливу сукупності ознак заявленого винаходу на технічний результат не потрібно,

якщо технічний результат не зазначений заявником щодо таких ознак або якщо встановлено, що зазначений заявником технічний результат не досягається.

Враховуючи те, що всі окремо взяті ознаки незалежного пункту формули є відомими з рівня техніки, а жодного технічного результату не встановлено стосовно сукупності цих ознак, колегія Апеляційної палати зробила висновок про те, що винахід не відповідає умові патентоздатності винахідницький рівень.

Зважаючи на викладене, колегія Апеляційної палати вважає рішення Державної служби від 18.12.2014 про відмову у видачі патенту на винахід “Рідинопідйомний пристрій” за заявкою № а 2013 01903 правомірним.

За результатами розгляду заперечення, керуючись Законом України “Про охорону прав на винаходи і корисні моделі”, Регламентом Апеляційної палати Державної служби інтелектуальної власності України, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 15.09.2003 № 622, колегія Апеляційної палати

в и р і ш и л а:

1. Відмовити Бичуку А.В. та Бичуку Б.В. у задоволенні заперечення.
2. Рішення Державної служби від 18.12.2014 про відмову у видачі патенту на винахід “Рідинопідйомний пристрій” за заявкою № а 2013 01903 залишити чинним.

Рішення набирає чинності з дати його затвердження наказом Державної служби інтелектуальної власності України.

Головуючий

С.В.Курносова

Члени колегії

Н.В.Маруда

О.В.Данилова